

nař. rozhodnutím konsentoval tuto přístavbu, a v š a k t o l i k o j a k o první část dvoupatrové budovy, kterou zúčastněná strana podle svého prohlášení zamýšlí v budoucnosti postavit podle plánů, jež předložila teprve v řízení rekursním.

Předmětem stavebního konsensu uděleného žal. úřadem je tedy objekt v podstatě jiný, než o jakém konáno stavební řízení v první stolici.

Poněvadž stavební řízení podle §§ 35 a 36 stav. ř. ovládáno je zásadou koncentrační, která vyžaduje, aby veškeren skutkový materiál pro úřední rozhodnutí zjištěn byl při stavební komisi samé, projekt, na základě něhož vydáno nař. rozhodnutí — totiž projektovaná přístavba v souvislosti s později zamýšlenou dvoupatrovou budovou a jako součást této budovy — nebyl však v této spojitosti komisionelnímu jednání podroben, trpí nař. rozhodnutí podstatnou vadou, pro kterou bylo je v základě § 6 zákona o ss zrušiti, aniž bylo třeba zaujímat stanovisko k ostatním námitkám stížnosti.

Č. 2651.

Nemocenské pojištění. — Administrativní řízení: Výnos ministerstva sociální péče ze dne 24. dubna 1920 č. j. 1786/F-2-20 o vyloučení určitých osob z nemocenské pojistné povinnosti — nebyv vyhlášen ve Sbírce zákonů a nařízení — není všeobecně závaznou normou.

(Nález ze dne 17. září 1923 č. 19.273/22.¹⁾)

V ě c: Turn-Taxisská společnost s r. o. v likvidaci v D. proti ministerstvu sociální péče stran pojistné povinnosti.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím uznalo min. soc. péče v pořadí instancí stěžující si firmu za povinnu nahraditi okr. nem. pokladně v N. podpůrný náklad 1274 K 96 h za Kateřinu K., která u správy dvora M. od 1. ledna do 5. června 1921 jako dělnice pracovala, avšak k pojištění přihlášená nebyla. Rozhodnutí založeno na úvaze, že dle obsahu spisů jde o osobu podléhající dle § 1 nem. zák. pojistné povinnosti; neboť by i K. pracovala v čase shora uvedeném v časových intervalech, byla stálou a výhradní dělnicí ve dvoře M. Výnosu min. soc. péče z 24. dubna 1920 č. j. 1786/F-2-20 nelze v daném případě užití, ježto výnos ten vztahuje se na zemědělské dělníky, kteří pracují méně než souvislých 6 dnů u různých zaměstnavatelů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Po stránce formální vytýká stížnost řízení vadnost, již spatřuje v tom, že úřady nejednaly se st-lkou, nýbrž toliko s jejím orgánem, správou dvora ve M. V okolnosti té nelze však shledati podstatnou vadu po rozumu § 6 zák. o ss, protože stěžující si firma — jak stížnost svědčí — o obsahu nař. rozhodnutí, ač bylo doručeno hospodářské správě dvora ve M., zvěděla a nebylo jí tudíž jednáním úřadu hájení tvrzeného práva ani znemožněno ani ztíženo.

¹⁾ Stejně v nálezu z téhož dne č. 19.570/22.

Ve věci samé obrací se stížost proti rozhodnutí jen pokud v něm obsažen jest výrok, že Kateřina K. podléhá pojistné povinnosti nemocenské, dovozujíc, že v daném případě jsou splněny předpoklady výnosu min. soc. péče z 24. dubna 1920 č. 1786/F-2-20, jenž na podkladě § 10 zák. o nem. poj. z 15. května 1919 č. 268 Sb. vylučuje z pojistné povinnosti osoby, které nejsou v zemědělství u jednoho a téhož zaměstnavatele zaměstnány souvisle aspoň 6 dní.

Nss neuznal stížnost důvodnou, pokud se dovolává právě uvedeného výnosu jako pramene práva, doplňujícího resp. pozměňujícího všeobecné předpisy nemoc. zákona o pojistné povinnosti. § 10 tohoto zákona připouští arciť stanovení výjimek jakož i bližších předpisů o pojišťování osob nepravdělně zaměstnaných t. j. takových, jejichž zaměstnání jest dle povahy své jen přechodné, aneb u nichž doba zaměstnání u jednoho zaměstnavatele předem omezena jest smlouvou pracovní na dobu kratší než dobu jednoho týdne. Předpisuje však pro stanovení výjimek a zmíněných bližších předpisů určitou formu, t. j. formu nařízení min. soc. péče. Za takové nařízení, jež by podle zmocnění cit. § 10 mohlo s právní účinností měniti nebo doplňovati zákon ve zmíněných směrech, cit. výnos min. soc. péče považovati nelze. V době, kdy byl vydán, platily předpisy zákona z 13. března 1919 č. 139 Sb., podle něhož k veřejnému vyhlášení nově vydávaných právních ustanovení, zejména pak nařízení vydávaných ústředními úřady státními, obsahujících obecně závazná pravidla právní (§ 2, odst. 1 lit. c) určena jest »Sbírka zákonů a nařízení státu československého«. Řečený výnos, jenž nesporně obsahuje dle intence své a právního svého základu (§ 10. nem. zák.) obecně závazná pravidla právní, ve Sbírce zákonů a nařízení uveřejněn nebyl a nelze již z tohoto důvodu k němu hleděti jako k právní normě všeobecně závazné a nemohou se ho ani strany dovolávati jako zdroje tvrzených práv.

Z tohoto důvodu nemohl nss shledati nezákonným, jestliže žal. úřad posuzoval otázku pojistné povinnosti Kateřiny K. toliko podle všeobecného ustanovení § 1 nem. zákona. Že by však podle tohoto předpisu Kateřina K. pojistné povinnosti podrobena nebyla, stížnost netvrdí. Bylo ji proto zamítnouti.

Č. 2652.

Policejní trestní právo (sčítání lidu): I. Zákon a nařízení o sčítání lidu svěrují vyšetření dat při sčítání důležitých výhradně úředním orgánům, čímž má býti vyloučen jakýkoli vliv jiných činitelů na úkony sčítací. — II. Provádění soukromé akce sčítací v době sčítání lidu může tvořiti skutkovou povahu přestupku podle § 12 vl. nař. č. 592/1920. — III. Jinak věty jako při Boh. 1107 adm.

(Nález ze dne 17. září 1923 č. 1020.¹⁾)

Prejudikatura: Boh. 1107, 1247 adm. a četné jiné.

¹⁾ Stejně nález z téhož dne č. 1117.